

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 308.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

PRIZEN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam..... f7.—
en Buitensteden franco..... -8.—

Advertentien.

ZEVEN REGELS of minder..... f1.75.
Elken regel meer..... - 25.
REGEL voor elke advertentie en herbalig.... = 35.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

HET GEDENKTEEKEN VOOR MOZART.

Gedenkteekenen vereenigen zoo wel de dankbaarheid als de verdienste. Mannen van genie, die de blijvende teekenen van hun bestaan in onafbreukbare werken nalaten, hebben geene monumenten noodig; maar, indien derzelve oprigting geene behoefte is voor hunnen roem, het manner of metaal, door den tijdgenoot aan hunne nagedachtenis gewijd, bewijst aan het nageslacht, dat zij geleefd hebben in eenen tijd, die niet onwaardig was hen te bezitten.

Deze waarheid verdient wel in het oog gehouden te worden, bij de overweging van het ontwerp tot de oprigting van een gedenkteeken voor den onsterflijken Mozart. De roem van dezen componist is te zeer gevestigd, om zulk eene hulde te behoeven; maar deze is niet te min belangrijk, als een duurzaam bewijs van de erkentelijkheid zijner tijdgenooten, en van hunne blijvende achtung voor de uitmuntende voortbrengselen van zijnen klassieken geest.

De commissie, in 1836 te Salzburg tot het inzamen van gelden voor het Monument van Mozart opgericht, heeft ongetwijfeld zich mede door zulke beschouwingen laten besturen, en het is hoogstwaarschijnlijk daaraan toe te schrijven, dat zij gemeend heeft niet alleen Duitschland, maar geheel het beschaaft Europa in staat te moeten stellen, om tot dat Monument bij te dragen; zij heeft begrepen, dat een genie als Mozart niet aan eene enkele plaats of natie, maar aan de wereld behoort; dat de behoefte, om hetzelfde te huldigen, ook elders dan in Duitschland zoude gevoeld worden; ja, dat, bij den toenemenden wansmaak, menig man, menig volk misschien, verlangen moet, ook in de gelegenheid gesteld te worden, om door eenvoudige deelneming aan eene hulde als deze, zijne bewondering voor den vereeuwigden kunstenaar, en tevens zijne geleetheid aan de voortreffelijke school, voor alle tijden en natien te doen blijken. De uitnoodiging, door de gemelde commissie aan de vrienden der toonkunst in alle landen gerigt, is van den volgende inhoud:

«Zoo ooit eenen kunstenaar de lauwer der onsterfelijkheid toekomt, dan behoort dezelve aan WOLFGANG AMADEUS MOZART, de grootste componist, die, zoowel in kerk- en kamer-, als in concert- en opera-musik, het tot dus ver onbereikte leverde; die in vinding, samenstelling en uitvoering tevens uitmuntte; die, in zijne werken, zoo als niemand vóór of na hem, de verrukking van den leek met de bevrediging des kenners wist te verenigen, en alzoo de muziek tot den hoogsten trap opvoerde, dien zij, volgens hare natuur en grenzen kan bereiken; op dien trap, boven welken originaliteit in bizarrerie, melodie in wildzang, dergelijheid in pedanterie, «kracht in onzinnig geras, vaardigheid in koorddanserij onttaardt.»

Wij vermeen de tegenwoordige uitnoodiging het beste met deze woorden te kunnen aanvangen, en vreezen niet met eenigen grond wederlegd te worden, indien wij aan de in dezelve uitgedrukte gevoelens ons zegel hechten, dat Mozart de grootste componist is, die ooit bestond.

Wel heeft men in de laatste tijden veel gesproken van vorderingen, die de muziek sinds den dood diens inesters gemaakt zou hebben; maar wij gelooven, dat, waar het hoogste bereikt is geworden, wat het helder verstand, den gezuiverden smaak, het waar gevoel en het ontwikkeld gehoor in gelijke mate niet alleen tevreden stellen naar verrukken kan, al het meerdere veel-er als een terug- dan als een vooruitgang beschouwd moet worden; en dat, zoolang men ons geene werken aanwist, waarin, even als in die van Mozart, de vernuftigste vinding met de meest plausimatie schikking, de hoogste waarheid in uitdrukking met de doorgaandste zangerigheid, de grootste zachtheid met de levendigste kracht zich verbinden, en, terwijl de leek door den rijlsten stroom der aanlokkelijkste, edelste melodien weggesleept wordt, de kenner de kunstigste contrapuntische combinatiën bewondert, welke tevens daaronder verscholen zijn, wij den nu zaligen meester niet alleen den grootsten, maar ook den door niemand op zyde gestreefden normen mogen.

De gedachtenis aan dezen buitengemeenen man, het sierraad zijner eeuw en den hoogmoed van Duitschland, is tot heden nog niet door een, zijner waardig, monument voor de nakomelingschap bewaard. Men zou kunnen inbrengen, dat dezelve geen monument behoeft; dat hij zich zelf het duurzaamst gedenkteeken in zijne onsterflijke werken heeft opgericht; doch maar al te dikwerf verschuilen onverschilligheid en ondankbaarheid zich achter

dergelijke redeneringen, en ten allen tijde hebben beschaafde volkeren het zich tot eer gerekend, wanneer zij de verdiensten hunner schitterende genen door de oprigting van hunner waardige gedenkteekenen huldigden.

In de overtuiging derhalve, dat de vrienden der Toonkunst slechts eene minzame herinnering, dat dit verzuim ten opzichte van Mozart nog te herstellen blijft, behoeven, zoo heeft — ten gevolge van meerderen aandrang uit het binnen- en buitenland — het Museum te Salzburg het op zich genomen, hen die herinnering te doen, en, ingeval dezelve welwillend ontvangen, en door een' goeden uitslag bekrondt mogt worden, de tot stand bringing van het Monument te Salzburg, alwaar Mozart het eerste levenslicht aanschouwde en zijne weduwe nog leeft, te bezorgen. Het Museum heeft diensvolgens de eer, de vrienden en voorstanders der muziek tot welwillende bijdragen, de heeren kapelmeesters en toonkunstenaars ter leening hunner talenten tot dit doel, door het geven van concerten, uit te noodigen.

De eerste bijdrage tot uitvoerbaarmaking van dit voornemen werd reeds gevonden in de oprigting van een Groot Vocaal en Instrumentaal Concert, dat door den Groothertogelijk-Oldenburgschen Hofkapelmeester en Koninklijk-Deenschen Professor August Pott, den 19 Julij II., in de zaal van het Raadhuis te Salzburg gegeven werd, waarbij ook diens neef en leerling Adolph Krollman, de gezamenlijke medeleden des Museum's en de overige toonkunstenaars en kunstvrienden uit Salzburg hunne medewerking verleenden.

De namen van al degenen, die, op eenige der bovenvermelde wijzen, tot het Monument bijdragen, zullen, zoodra het tot stand komt, openlijk worden bekend gemaakt; weshalve men verzoekt, den naam, de betrekking en de woonplaats der heeren inzenders naauwkeurig op te geven. Eveneens zal aan het publiek kennis worden gegeven van den naam des kunstenaars, volgens wiens plan het Monument vervaardigd wordt, en desgenen, die het vervaardigt, en eindelijk ook van den dag, op welken hetzelfde ontbloot zal worden, en van welken af het te zien zal zijn.

Men verzoekt vriendelijk, de bijdragen aan het adres: aan het Museum te Salzburg, aan de K.K. geprivilegieerde groothandelaars Späth junior, te Salzburg, in te zenden.

Van het gebruik der bijdragen zal in tijds openbare rekening worden gedaan. De ondergeteekende voeden de hoop, dat liefde en gevoel voor edele, hooger muziek, ondanks zoo menigen zijweg, naar welken de smaak in den laatste tijd verlokt is geworden, nog overal dermate praedominerend zijn, dat hunne onderneming niet alleen wel slagen zal, maar ook, dat zij zich weldra in staat zullen zien gesteld, om den geëerde medewerkers van dien gelukkigen uitslag blijde berigt te geven.

In Sept. 1836.

(Hier volgen de Onderteekeningen.)

Deze uitnoodiging in de N°. 66 en 74 van den Avondbode plaatsende, hebben wij ons tevens bereid verklaard tot het ontvangen en openlijk vermelden der bijdragen, welke ons zouden worden toegezonden; ten gevolge daarvan zijn alreeds eenige giften tot het bedoelde einde bij ons ingekomen, en dit bewijst aanvaardelijk, dat ook hier een enkele wenk voldoende is geweest, om ware vrienden der toonkunst tot deelneming uit te lokken.

Betere uitkomsten nogtans mogen wij te gemoet zien, nu wij het genoegen hebben te kunnen berigten, dat de heer Louis Splitgerber alhier, als daartoe van wege de gemelde commissie uitgenoodigd, zich bereid heeft verklaard, aan het voornoemde doel bevoorliefd te zijn, en zich mede wel te willen belasten met de in ontvangsname der bijdragen.

Wij achten het overbodig te zeggen, dat voornoemde heer, bij het aanvaarden zijner belanglooze taak, op de medewerking van alle beoefenaars, vrienden en voorstanders der toonkunst in Nederland heeft gerekend. Dat hij zich in zijne verwachtingen niet zal bedrogen vinden, daarvoor waarborgen ons de goede smaak en het gevoel voor het schoone bij onze landgenooten. In zekeren zin, gelijk wij zulks hierboven hebben aangeduid, is de eer onzer muzikbeeminaars in de deelneming aan deze zaak betrokken. Wie hunner denkt niet met genoegen aan de uren van genot, welke hem de muziek van Mozart zoo dikwerf verschafte; wie verlustigt zich niet nog dagelijks in de werken van dien uitmuntenden componist, en zoude niet gaarne tot de hulde aan zijne nagedachtenis bijdragen? Bedriegen wij ons niet, dan zal het Duitschland, dan zal het der wereld bij deze gelegenheid blijken, dat Nederland voor al de klassieke kunst hoogschat, dat Nederland vooral Mozart vereert.

Van de ingezonden bijdragen zal in den Avondbode geregeld verslag worden gedaan.

DE REDACTIE.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 31 Mei. Men schrijft ons, dat Z. M. aan den baron van der Capellen, die benoemd is om Hoogstdenzelfen te vertegenwoordigen bij de krooning van Koningin Victoria, als edellieden van ambassade heeft toegevoegd de heeren en baronnen Rengers van Varnenhuizen, Vincent van Tuyl, Tindal, W. van der Duyn en Jonkh. G. Clifford.

Naar men verneemt, is Z. K. H. de prins van Oranje den 27 Mei te Berlijn aangekomen.

Men leest in de *Rotterdamsche Courant* het volgende: «Brieven uit de Rijn-provincien verzekeren, dat de bewegingen onder de Pruisische troepen, onlangs aan de Belgische grenzen opgemerkt, veelmeer maatregelen van politie, dan militaire demonstratiën geweest zijn, en zich daartoe bepaald hebben, dat de linie van doonanen op onderscheiden punten door genarmerie is versterkt geworden. Voorts verhaalde men, dat aan den Franschen gezant bij den Bondsdag, van wege die vergadering, eene zeer gematigde nota was ter hand gesteld, waarbij opheldering wegens het marcheren van Fransche troepen naar genoemde grenzen zou zijn gevraagd.»

Men schrijft ons uit Luxemburg, dat de octaaf van O. L. Vrouw zondag den 20 dezer met eene plegtige processie is besloten, en dat, hoewel het bestuur der vesting, alsook de stedelijke politie, zonder de minste belemmering voor het publiek, maatregelen van voorzorg hadden genomen, ondanks den grooten toevloed van vreemden, de rust geen oogenblik is verstoord geworden.

GRAVENHAGE 30 Mei. Voor het Hof van Assises is heden behandeld de zaak van A. Holmans, schuldig verklaard aan valsheid in onderhandsch geschrift, en gecondemneerd tot eene correctionele gevangenis van drie jaren, aangezien hij beneden de 16 jaren was, doch met discernement gehandeld had.

Z. M. heeft goedgekeurd, dat aan de Latijnse school te Harderwijk, genaamd *het Nassauische Veluwsche Gymnasium*, de vakken van onderwijs vermeerderd worden met die der hedendaagsche talen, voor welke vakken een afzonderlijke onderwijzer zal worden benoemd, die den titel zal voeren van leeraar der hedendaagsche talen.

GRONINGEN 28 Mei. Naar men verneemt, is de gewaande Doofstomme, de vondeling Johan Baner, voor eenige dagen, van het instituut van doofstommen alhier naar de kolonie Veenhuizen overgebracht, veel erkentelijkheid betuigende voor deze gunstige beschikking, van Hoogerhand ten zijnen opzichte genomen.

BRUSSEL 29 Mei. Men is hier nog altijd in het onzeker, w'e den graaf Baillet, vroeger Belgisch ambassadeur bij het Hof van Berlijn, in deze betrekking zal vervangen. De zaken van het gezantschap worden tinaas voorloopig waargenomen door den heer de Beaulieu.

LOK 29 Mei. Gisteren avond was een groot gedeelte der stad in beweging, ten gevolge van de verkiezing van den heer Neef, burgemeester te Tili, tot lid van den provinciale raad. Meer dan 600 personen, van alle standen der maatschappij, hadden zich vereenigd, om voor het hu's van den heer Neef de *Brabanconne* en de *Marseillaise* aan te hollen; de rust schijnt echter daardoor niet gestoord te zijn.

ENGELAND.

LONDEN 28 Mei. Lord Northwick heeft bij de, in de vorige week gehouden, verkoop van zijn kabinet van schilderijen het beroemde schilderstuk van Rubens (voorstellende den Verlosser, de sleutels van het paradijs aan Petrus gevende, in tegenwoordigheid van de vier evangelisten), opgehouden; omdat men daarvoor geene duizend guldens wilde besteden.

H. M. de Koningin van Spanje heeft den gezant Sir George Villiers het grootkruis van Karel III aangeboden; maar hetzelfde is door denzelfden afgewezen geworden, daar Britsche diplomaten geene vreemde decoratie mogen aannemen, ten zij dezelve hun als belooning voor op het oorlogsveld bewezen diensten worde aangeboden.

Het dagblad van Smirna beschouwt den opstand der Drusen in Syrië nog niet als volmaakt gedempt. De insurgenten van Haouram waren nog steeds onder de wapenen. Er was uit Alexandrië eene troepen-versterking van 3,000 a 10,000 man naar Syrië gezonden, met eene overgrote hoeveelheid oorlogsbeloofden en levensmiddelen. Hetzelfde dagblad meldt, in eenen brief, d.d. Alexandrië den 26 April, dat het Britsch bestuur met volhar-

MEINBLIK.

DE KONING VAN ROME.

De blijdschap, door de gehoorde des Konings van Rome, op den 20 Maart 1811, ontstaan, was in Frankrijk onuitsprekelijk groot. Niemand vermoedde toen, dat, juist drie jaren daarna, het kind, waarop zoovele verwachtingen rustten, de vorstelijke Tuilerien voor eenwig zou verlaten, om, weinige jaren later, zijne kortstondige kroon voor een graf te vervisschen.

Mw. DE MONTESQUIEU werd door den Keizer tot gouvernante van den jongen Koning benoemd; onder de haar toegevoegde dames telde men mw. s., die dikwijls door hare dochter, een meisje van 14 à 15 jaren, in het paleis werd bezocht. Deze verkreeg soms de gunst van eenigen tijd bij de wig van den vorstelijken telg te mogen blijven; en een kind behoeft geenszins Koning van Rome te heeten, om een jong en lief meisje voor zich in te nemen. Men was dus gewend haar te zien en hare tegenwoordigheid werd niet meer opgemerkt, toen eens de Koning van Rome, negen à tien maanden oud, buitengewoon luidruchtig scheide, zonder dat het mogelijk was, hem te doen bedaren. Te vergeefs had de min, na met ongerustheid de spelden, waarmede men zijne kleederen vastmaakte, te hebben onderzocht, getracht hem op eene andere wijze tot bedaren te brengen. Te vergeefs had mw. s. het kind opgenomen, en het hoofdje tegen haren schouder lateude rusten, met hetzelfde het vertrek op en neder geloopten, opdat de beweging enig verzet zou aanbrengen. Hare dochter volgde haar stap voor stap; nu eens glimlachte zij bevallig tegen het kind, dan weder schudde zij met het hoofd, terwijl zij het deszelfs kwaden luim schiet te verwijten. Op eens nam het gescrei een einde; de Koning rigte het hoofd op, en zijn oog verliet het lieve gezigtje niet meer, dat hem volgde; daarop glimlachte hij, en zijne armpjes strekten zich naar zijne jonge vriendin uit. Dien dag voor het eerst werd hij aan het meisje toevertrouwd, dat met kunsteloze verrukking hare zegenpraal smaakte.

Haar gelukkige invloed op den kinderlijken wil van den jongen Koning werd den Keizer en der Keizerin verhaald, die Megafy, s. hierover complimenten-

terden en wilden; dat zij, zonder anderen titel dan dien van vriendin, bij hunnen zoon zou blijven. Dit woord *vriendin* was een der eerste, welke de dankbaarheid van het kind stamelde.

Echter bekleedde weldra eene andere vriendschap de tweede plaats in zijn hart, want mej. s. bleef altijd de eerste vervullen. Deze nieuwe favoriet had ook geen titel aan het hof, en zoodanig is de wisselvalligheid der fortuin, dat zelfs de naam niet tot ons is gekomen. Hij had glad haar, op eene bevallige wijze hier en daar gevekt, een welgesneden bekle, en zag er zeer geestig uit. Voor anderen betoonde hij zich zeer lastig van humeur, zoo zelfs, dat hij hun soms de tanden wees; voor zijn meester echter was hij zoo goed, dat deze hem op allerlei wijzen plagen kon, zonder dat hij zijne hoofsche vleierij een oogenblik verzaakte. Lore, wij zullen hem dien naam geven, was zeer nuttig in de oogenblikken, dat de verbeelding der voedster uitgeput raakte in middelen, om het kind te doen bedaren.

Zoo groeide, gedurende drie jaren, dit kind op, bestemd om slechts zoo lang eene kroon te dragen, tot dat het zou beginnen te begrijpen, wat eene kroon is; zijn vertrek was wellicht het eenige in Europa, waarin de weêrklank der omwentelingen, wier storm dreigend boven zijn hoofd woei, niet doordrong.

Toen de derde verjaardag van zijne geboorte werd gevierd, waarvan het berigt door het geslacht in eenige uren tijds van Parijs naar Weenen werd overgebracht, hoedanig waren niet de aanblik der hoofdstad en de gesteldheid der gemoederen veranderd! Parijs, vijftien jaren lang de stad der *Deuns* en der overwinningen, Parijs, weleer ontwakende te midden van glorierijke feesten en in veroverde banieren gehuld, begon het wapen-gekleter in de verte te hooren, en reeds werd het naburig Champagne door de troepen der coalitie overstromd. Te vergeefs had men, om de gemoederen op te beuren, verscheidene kolonnen gevangenen de hoofdstad doen doortrekken; hunne moedige houding voorspelde hunne bevrijding. Te vergeefs had men het volk bulletins voorgelezen, die van herhaalde overwinningen gewaagden. Het volk hief luide vreugdekreten aan, maar ook keerde stilzwijgend naar huis, door het donkerste vooroordeel gekweld.

Eindelijk brak de 20 Maart 1814 aan: Morgens vroeg kwamen tal-

rijke wagens, met meubelen der vlugtelingen bezet, de barrières binnen, hetgeen de gestadige nadering van den vijand aankondigde; in alle voorname straten stonden stilzwijgende groepen, waarvan sommigen zich verwijderden, om de van buiten gekomenen te ondervragen. Van tijd tot tijd luisterde men aandachtig, en meende het onheilspellend geluid van het kanon te hooren. Maar veel treuriger, veel verschrikkelijker was het gezigt der gewonden in de laatste veldslagen, die in stapvoets voortgaande karren naar de meer dan volle hospitalen werden vervoerd. Sommigen lagen ziel-togend op het stroo, en wierpen eenen matten blik op de menigte, die niets voor hen kon doen, dan hen beklagen; anderen zaten overind, en hielden hunne verbijzde leden vast, om dezelve voor de schokken te beveiligen.

In de Tuilerien was de raad van ministers vergaderd. De vrees, die maar al te dikwerf in soortgelijke vergaderingen het voorzitterschap bekleedt, de vrees, die altijd ten verderve strekt, deed aldaar het besluit nemen, om de Keizerin met den Koning van Rome uit Parijs te doen vertrekken, en naar Rambouillet te voeren.

In den nacht werd aan twaalf honderd man van de Keizerlijke garde gelast, om den treurigen stoet te vergezellen. Reeds den volgende morgen worden de vorstelijke vlugtelingen op het plein van het Carroussel door meer dan honderd wagens afgewacht, die, behalve hen, ook nog de ministers en den raad van regentschap zouden bevatten. De dienaren van het paleis paktten in allerijl de in der haast bijengeraapte kostbaarste kleinoeden bijeen. Het volk zag deze toehereidselen met ongerustheid aan. In het paleis zelf hadden de aandoenlijkste toneelen plaats, en nam men van elkander afscheid, zonder te weten, wanneer en waar men elkander zou wederzien. Mej. s. nam ook een hartverscheurend afscheid van hare moeder, daar zij, geene eigenlijke functie aan het hof bekleedende, niet bestemd was, om de reis mede te doen. Vele harer tranen waren gewis bestemd voor hare moeder, maar sommige vloeiden ook voor den jongen Koning, voor hare moeder, maar sommige vloeiden ook voor den jongen Koning, welke haar zijne vriendin noemde. Het noodlotig uur sloeg, men hield zich gereed, de postijlons waren te paard gestegen; men wachtte slechts op het teken tot het vertrek, maar dat teken werd nog niet gegeven. Terwijl alles zich binnen en buiten het paleis bewoog, zag men in eene

zing zijn plan doorzette, om den handel van het Oosten te monopoliseren, onder voorwendsel van een snellere gemeenschap met deszelfs bezittingen in Indië daar te stellen. Mehemed-Ali, zegt ook die brief, die eenig voordeel hoopt te trekken van zijne toegewendheid, staat gereedelijk al de verzoeken van Engeland toe. Alzoo veroorloofde hij, den Nyl met Engelsche stoombooten te bevelen, Engelsche goederen in- en uit te voeren, en een soort van verblijfplaats voor reizigers daar te stellen, met groote pakhuizen, dienende tot *entrepôt* voor den Engelschen handel tusschen Caïro en Suez. Talrijke factoren zijn in het land door het Britsch bewind opgericht; het consulaat krijgt alom een nieuwe organisatie, en Engelsche vice-consuls zijn gevestigd geworden in al de plaatsen van eenig belang aan de kusten der Rode Zee.

In de bijeenkomsten der houders van Spaansche indemnity-bonds, op den 24 dezer gehouden, is, op voorstel van den heer J. Walker, eenstemmig besloten: dat het de meening der vergadering is, dat het Spaansch gouvernement niet is bestaand geworden door een vereischte zorg voor de handhaving der oer, maar hetzelve heeft verwaarloosd partij te trekken van eenige der voorstellen, godaan, ten einde hetzelve in staat te stellen, om deze dividenden te betalen, en dat de tijd nu gekomen is voor de commissie, om, het zij door petitie aan het Parlement of anderszins, bij het Britsch Gouvernement aan te dringen op de noodzakelijkheid, om den bonds-houders recht te verschaffen, door repassailles te nemen, zoo er niet dadelijk doeltreffende maatregelen worden genomen ter betaling van het dividend.

Vervolgens besloot men tot petitien aan de beide Huizen van het Parlement, welke alsnog ter ontferking voorliggen voor die houders, die niet bij de bijeenkomst tegenwoordig waren, met verzoek om dezelve zoo spoedig mogelijk te komen teekenen.

DUITSCHLAND.

KONINGSBERGEN 20 Mei. De kooplieden alhier, die voor het grootste gedeelte in manufacturen en modertikelen naar de nabijgelegene Poolse en Russische provincien handel drijven, zijn zeer teleurgesteld wegens het Russische grenscorden, dat onlangs nader dan ooit is samengetrokken, en waardoor geene de minste gelegenheid overblijft, om voortaan zelfs de onbelangrijke goederen van hier naar Rusland over te brengen. De Russische grenswachters zijn onlangs met 4,000 man versterkt: de straffen op den sluikhandel worden scherper uitgevaardigd, en de beloningen voor de aanbrenghers hooger gesteld.

INSBRUCK 24 Mei. De vleugel van het kasteel, van waar men het uitzicht op den tuin heeft, wordt in gereedheid gebracht tot de ontvangst van HH. MM. den Keizer en de Keizerin van Rusland. De hertogin van Braganza zal in het paleis Leuchtenberg Hoogstdezelfs intrek nemen.

MÜNCHEN 24 Mei. Volgens nadere berichten omtrent het uitbarsten van den brand, in den nacht van 16, te Pleinting in Beieren, zijn aldaar 41 huizen in de asch gelegd en hebben eenige personen hun leven daarbij verloren; meest alles, wat zich in die woningen bevond, is eene proci der vlammen geworden; de schade wordt op 140,000 fl. geschat, terwijl slechts 70,000 fl. voor brandschade geassureerd is.

MÜNCHEN 25 Mei. Brieven uit Athene, dd. 8 Mei, deelen de officiële tijding mede, dat de orde op het eiland Hydra wederom volkomen hersteld is, en dat de gouverneur zich weder derwaarts heeft begeven, doch dat het plaatselijk bestuur de wet op de conscriptie even min kon ten uitvoer brengen, als zulks in de andere provincien van Griekenland heeft plaats gehad.

HAMBURG 26 Mei. Eindelijk zal men met den opbouw der beurs een begin maken; dezelve is, naar het plan van den raadsbouwmeester Wimmel, door den bouwmeester Stiefvater voor 335,000 mark Bro. aangenomen: intusschen denkt men, dat deze som niet toereikende zal zijn.

In de vorige week ontstond alhier brand, in de wijk St. George, waardoor 15, meestendeels echter kleine huizen en gebouwen, eene proci der vlammen zijn geworden.

Part. Correspond. BERLIN 26 Mei. De zaak rust met werkelijk. Nadat de grzele prelaat zich nogmaals persoonlijk tot Z. M. den Koning had gewend, is het proces dadelijk gestaakt, en er is geen woord der instructie van hetzelve bekend. De aankomst des Prins van Oranje heeft alhier groote vreugde verwekt. De thans in deze residentie plaats hebbende feesten houden de algemeene aandacht bezig.

BERLIN 27 Mei. Men gelooft, dat H. M. de Keizerin van Rusland tot de helft der maand Juni in Potsdam zal blijven, terwijl Z. M. de Keizer eene inspectie-reis naar Polen zal ondernemen, en alsdan tegen het geboortefeest van H. M. de Keizerin, hetwelk den 13 Juli zal gevierd worden, te Potsdam terugkeeren, om zich van daar met Hoogstdezelfs gemalin en Z. M. den Koning naar Tölitz te begeven. Het is waarschijnlijk, dat H. M. de Keizerin van Baden en Ems mede zal bezoeken; men spreekt van een tournoi, hetwelk te Charlottenburg, ter ere van H. M., zal worden gegeven. Den 27 aanstaanden, zullen HH. MM. zich naar Potsdam begeven, om in klein comité over familiezaken en ook staatkundige aangelegenheden te handelen.

In de Oostreicher Beobachter, van den 23 Mei, vindt men het volgende verslag der opbrengsten van de groote loterij en andere ondernemingen, die ten voordeele der ongelukkigen bij de overstromingen van Hongarije, te Weenen heeft plaats gehad: 100,509 loten zijn verkocht tegen 30 kr., bedragende 50,254 fl., 1,048 bijtellen tot de redoute tegen 4 fl. bedragen, 4192 fl., entreegeld voor 14,300 personen in de volksgaarde, tegen 10 kr., 2,383 fl., waarbij nog voor andere ontvangsten komen, 3,451 fl., dus te zamen 60,281 fl.; hiervan moet worden afgetrokken 3,811 fl. voor verschillende kosten. Z. M. de Keizer had bevel uitgevaardigd, dat alle werkzaamheden, die tot bovengemeld doel aan de Keizerlijke gebouwen moesten geschieden, door de schatkist zouden worden voldaan, waardoor men slechts daaraan 1,463 fl. onkosten heeft gehad; zoodat de zuivere opbrengst 58,817 fl. bedraagt.

FRANKFORT 28 Mei. Ofschoon de glansrijke verzameling van vorsten te Berlijn de algemeene oplettendheid trekt, zoo worden de zaken van Hannover echter niet uit het oog verloren, en men is in gespannen verwachting omtrent den afloop van dezelve.

De bewegingen in België, tegen de uitvoering der 24 artikelen, wekken alhier geene de minste belangstelling meer. Het algemeen gevoelen daar-

omtrent is, dat 'de sterna in een waterglas' in België spoedig zal bedaren, zoodra de diplomatie zulks ernstig toont te verlangen.

De aartshertog Frederik, zoon van den aartshertog Karel, die zich aan de zeedienst wijdt, zal met veel pracht te Toulon worden ontvangen. Deze prins zal ook Gibraltar, Tanger en Algiers aandoen, en aan de Barbarysche kust de Oostenrijksche vlag vertoonen, ten einde den beheerscher van Marokko aan zijne tractaten met Oostenrijk te herinneren, daar weder eenige Oostenrijksche koopvaardij-schepen enkele onaangename ontmoetingen hebben gehad.

FRANKRIJK.

PARIS 29 Mei. De wisseling der ratificatiën van het tractaat tusschen Frankrijk en Haiti heeft gisteren op het Ministerie van Buitenlandsche zaken alhier plaats gehad.

Eene Koninklijke ordonnantie van den 28 dezer benoemt Z. K. H. den prins de Joinville, zoon des Konings, tot *Capitaine de corvette*.

Het schijnt, dat de ambassadeur van Napels reeds is benoemd, maar dat zijne aanstelling niet eerder door den *Ministre* zal worden aangekondigd, dan wanneer de Napolitaansche ambassadeur voor Parijs benoemd zal zijn, daar de koelheid tusschen de twee hoven nog niet geweken is.

De legitimistische dagbladen wederspreken de aangekondigde ziekte van den hertogin van Angoulême.

Naar men zegt, zal doctor Coigny, geneesheer van den prins de Talleyrand, die een aantal jaren in zijne nabijheid doorbragt, eene brochure uitgeven, die de merkwaardigste bijzonderheden omtrent het huiselijk leven van dien prins, alsmede een aantal gebeurtenissen en omstandigheden der toevallen bij deszelfs laatste ziekte zal bevatten.

Het Journal des Débats, melding makende van eenige veranderingen, die onlangs in het Turksche Ministerie hebben plaats gehad, laat zich daarover op de volgende wijze uit: «Voorzeker heeft het Europeesch publiek weinig belang er bij om te weten; welke ministeriële combinatiën elkander te Konstantinopel opvolgen, en in hoeverre onze westersche gewoonte, in dit opzigt, in Turkijje nvolging vindt. Maar, indien onder de partijen, die zich in de hoofdstad van het Turksche rijk onderling bestrijden, er eene gevonden wordt, die zich ten doel stelt, om het oosten zoo veel mogelijk met Europa te verbinden en daarin een middel van behoud ziet, terwijl eene andere daartegen over staat, die, de oude zeden en de oude oostersche instellingen betreurende, in het denkbeeld verkeert, dat men door het invoeren van verbeteringen en hervormingen den ondergang van het Rijk bevordert, dan is het onmogelijk, dat Europa daarbij niet eenig belang zou hebben. Daarenboven is de proefneming, welke op dit oogenblik in het Ottomaansche rijk geschiedt, in meer dan een opzigt merkwaardig, want het geldt ook hier de vraag, of de volken, die hunnen dood te gemoet gaan, ook niet soms vergaan door het middel zelve, dat hen moest redden. De oorzaken van ontbinding in Turkijje zijn de gebreken, die aan het despotismus en vooral aan een verouderd despotismus eigen zijn. Deze oorzaken zijn talrijk en daaronder bekleeden eene eerste plaats de onkunde, waarin de Sultan verkeert, omtrent al wat er in zijn gebied voorvalt, de oneerlijkheid der ambtenaren, daar elk, van den groot-vizier af tot den minsten toe, zich ten koste der schatkist tracht te verrijken, en de haat tegen den vreemdeling, eene deugd misschien in tijden, wanneer men tegen naburige Staten moet worstelen om zich eene onafhankelijke plaats in de wereld te verzekeren, maar min prijzenswaardig wanneer het meer de vraag is om te behouden dan om zich uit te breiden. Ziedaar de kwalen, waaronder Turkijje wordt gedrukt, en waartegen het de hulp van Europa behoeft. De verheffing van Reschid-Pacha, vroeger ambassadeur te Parijs, tot minister der Porte, is dan ook wel als de zegpraal van de Europeesche partij aan te merken; deze staatsman, die onze westersche beschaving in eene ruime mate bezit, is uitmuntend geschikt, om die naauwe vereeniging tusschen Turkijje en Europa tot stand te brengen, welke sommigen meenden, dat alleen door geweld kon bewerkt worden, maar die integendeel het geweld zal te keer gaan, indien het westersch Europa te gelijk krachtadig en behoedzaam zal weten te handelen.»

Part. Correspond. PARIS 29 Mei. De Kamer der gedeputeerden heeft gisteren het verder gedeelte van het budget van het departement van Koophandel en der publieke werken aangenomen. De door de Kamer der Pairs gewijzigde wet over de krankzinnigen is vervolgens ter tafel van de Kamer gebracht, en de discussie over het regt van $\frac{1}{4}$ op de prijzen der plaatsen op de ijzeren spoorwegen wordt aangenomen; doch de geheime stemming heeft verder geene plaats kunnen vinden, daar de vergadering niet meer in getal was.

Men verwacht, dat het rapport der commissie, wegens de aangevraagde buitengewone subsidien voor Algiers, op aanstaanden donderdag in de Kamer der gedeputeerden zal worden gebracht.

Deze kwestie wordt in de tegenwoordige omstandigheden als van het hoogste belang beschouwd, daar, ondanks de vreedelievende verzekeringen van Abd-el-Kader, en de tegenwoordigheid alhier van zijn gezantschap, het schijnt, dat hij in de provincie van Constantine eenige daden van sovereigniteit heeft verricht, en belastingen van volkstammen, welke hem gehuldigd hebben, doen heffen.

Brieven van den 24, uit Toulon, melden, dat de zeemagt, naar Tunis gezonden, veel sterker is dan men eerst vermoedde, dewijl het niet alleen de *Trident* is, welke zich bij de *Jena* onder de bevelen van den admiraal Lalande voor Tunis moet laten vinden, maar het geheel eskader van den admiraal Gallois, hetwelk uit den Levant onder zeil is gegaan, om zich met de *Jena* te vereenigen.

Het schijnt van eenen anderen kant, dat de mogendheden aan Frankrijk hebben doen opmerken, dat het Fransch gouvernement zich niet wel kon verzetten tegen het uitloopen uit den Bosphorus der vloot van Kapudan-Pacha, en het zou ten gevolge dezer aanmerking geweest zijn, dat de admiraal Gallois den last ontvangen heeft, om naar Tunis te stevenen, ten einde het Turksch eskader in die wateren op te wachten, en in den grond te boren, zoo de Kapudan-Pacha eene ontschepping mogt willen beproeven.

Men zegt nog, dat er kwestie is van eene voldoening, van den bey van Tunis te vorderen, niet alleen wegens den aanval op de kolonne van den kolonel Mirbeck door een Tunischen volkstam gedaan, maar ook ter zake

van de menigvuldige knevelarijen, onderdrukkingen enz., waaraan Fransche onderdanen, aldaar aanwezig, onderhevig zijn.

De *Jena* moet den 24 's avonds reeds onder zeil zijn gegaan. In den loop van dien dag had dat linie-schip vier 18 ponders aan den wal doen brengen, en 4 houwtiser van 30 @ in de plaats aan boord genomen. Dat schip heeft ook 4 kanonnen *à la paizhans*, (80 ponders) medegenomen.

Het schip *Montebello* wordt met spoed hersteld, ten einde op het eerste bevel ook zee te kunnen kiezen. Zoo de vrede met Tunis niet verbroken wordt, zal het Fransch gouvernement eene geregelde wekelijksche postdienst tusschen Tunis en Bona aanleggen, zoodat men alle 8 dagen in Frankrijk tijdingen uit Tunis ontvangen zal.

Eene andere stoomvaart is ook op het punt van te worden georganiseerd tusschen Toulon, Barcelona, Valencia, Carthage, enz.

SPANJE.

MADRID 21 Mei. H. M. de Koningin heeft bij Hoogstderzelver besluit den graaf Oñalía gelast, om de portefeuille van Oorlog *ad interim* waar te nemen, doordien de generaal Latre voortdurend ongesteld is.

Men spreekt alhier van eenige wijzigingen in het Ministerie, en zegt, dat de generaal Cordova, de heeren Herrera en Pita Pizarro tot leden van het kabinet zullen worden benoemd.

De tijdingen uit Malaga bevatten, dat Don Carlos Barritano, beschuldigd van den brigadier St. Just te hebben vermoord, ter dood is veroordeeld. Zijn verdediger, Don Cristobal Pascual, gewezen afgevaardigde, die met te veel geestdrift deze verdediging had op zich genomen, is tot eene geldboete van 50 dukaten veroordeeld. Te Seville heeft men Don Antonio Ismeñez, alsmede de concierge van het klooster de las Virgines gearresteerd; men heeft proclamatiën ten voordeele van Don Carlos en Don Sebastiaan, en paspoorten in blanco bij hen gevonden.

De *Eco del Comercio*, dd. 20 Mei, beklaagt zich, dat de commissie, belast met de voorstellen van leeningen te onderzoeken, uitsluitend uit personen, der ministeriële partij toegedaan, bestaat.

De commissie houdt hare bijeenkomsten in de salons van den heer Martinez de la Rosa. Men verzekert, dat de voorstellen van den heer Garcias het eerst zullen worden onderzocht.

Het gerucht verspreide zich alhier, dat het gouvernement de tijding had ontvangen van den dood van Cabrera.

LOGRONO 21 Mei. Ten gevolge van het gerucht, dat Alaix 160 krijgsgangenvan van Guerguë heeft genomen, dekt de kolonne, die onder zijne bevelen staat, Pampeluna, en bezet de linie van Jorito tot Puenta la Reina. Espartero heeft aan Alaix en Leon el Conde bevel gegeven, om bij de eerste goede gelegenheid den vijand aan te tasten. Het hoofdkwartier van Espartero is te Lodosa; van daar kan hij de waadbare plaatsen van Mendavia bespieden en Don Carlos beletten, zich met Cabrera te vereenigen, die zich aan dien kant bevindt. Oraa en Santos Miguel hebben uitdrukkelijke bevelen bekomen, om huane krijgswegelingen gezamenlijk uit te voeren en Cabrera te vervolgen.

Den 19den is Don Carlos met 600 man en 4 keur-bataljons uit Estella vertrokken, vermoedelijk begeeft hij zich naar Tolosa, doch waarschijnlijk zal hij te Echauri den weg naar Opper-Aragon inslaan. Iriarte is niet van zijn post ontzet; hij heeft gevraagd te Santander te mogen vertoeven, om zich van zijne wonden te herstellen; hij zal vermoedelijk door Oraa worden vervangen, indien Narváez tot bevelhebber van het leger van het centrum zal worden benoemd.

RUSLAND.

ST. PETERSBURG 19 Mei. Z. K. H. de grootvorst troonopvolger heeft bij Hoogstdezelfs doorreis in Pultawa eene som van 2,000 roebels aan de stad ten geschenke gegeven, ten einde de kleine vervallen kapel, waarin Peter de Groot, na den gedenkwaardigen slag van Pultawa, zijn geboden ten Hemel zond, wederom te doen herstellen; even zoo als men tot eene herinnering voor de nakomelingschap het kleine huisje van Peter de Groot, te St. Petersburg, wederom heeft hersteld.

Het gouvernement heeft bevel gegeven om de noodige maatregelen te nemen, ten einde de minerale bron, die zich in het gouvernement van Grodno, in de nabijheid van het dorp Druskenecki, bevindt, voor het algemeen gebruik ten nutte te maken.

Aan eenige landeigenaren te Charkoff is door Z. M. den Keizer veroorloofd, eene maatschappij op te rigten ter bevordering van den volhand, del, zoowel binnen als buiten het rijk. Het kapitaal van deze maatschappij bestaat uit 2 milloenen roebels, verdeeld in 5000 aandelen.

In Koerland is een matigheidsgenootschap opgericht; uit het kerspel Bartow zijn 96 boeren uit eigen beweging daarvan leden geworden.

STADSNIUWS.

De *Stadscourant* behelst de navolgende kennisgevingen: 1° Van den Kommissaris over de stedelijke accijnzen en belastingen, aan alle schippers of voerders van veer en beurtschepen, of schuiten, welke aan een vast jaargeld voor de belasting van het kaai- en liggeld zijn onderworpen, dat de jaargelden voor den eersten Juli van ieder jaar moeten zijn aangezuiverd, en dat al diegenen, welke daaromtrent nalatig mogten zijn, aan zich zelve zullen te wijten hebben het oponthoud bij de doorvaart der Boomen, mitsgaders de boeten van het dubbel jaargeld, waarin, ten gevolge van hetzelve artikel, vervallen, allen, welke niet bevorens zich van deze hunne verplichting zullen hebben gekwet; terwijl tevens aan de belanghebbenden wordt kennis gegeven, dat tot de kosteloze merking van Nieuwe Vaartuigen van heden af, des Woensdag, zal worden gevaceerd in het stedelijk kantoor aan de Nieuwe Stads Herberg, des voormiddags van 10 tot 2 ure.

2° Van de vereenigde Kommissie tot de tentoonstelling van voortbrengselen van Schilder, Teeken, Graveur en Beeldhouwkunst, door Nederlandsche levende Meesters te Amsterdam, voor den jaar 1838, aan alle besturen, Maatschappijen, beoefenaars, liefhebbers, verzamelaars en aanmoedigers der Beeldende Kunsten, met één woord, aan hen, die den bloei der vaderlandsche kunst genegen en bevoorliefd zijn kunnen, dat:

I. De Tentoonstelling voor Kunstwerken van Schilder-, Teeken-, Graveur-, Bouw- en Beeldhouwkunde, door Nederlandsche levende Mees-

BLADVULLING.

Eigenlijke, ware vriendschap, persoonlijke, onmiddellijke vriendschap des harten wordt niet door bidden en smeken verkregen, en het is altijd een zeker bewijs, dat iemand noch de ware vriendschap, noch de menschelijke natuur kent, zoo hij eenen anderen om zijne vriendschap verzoekt. Liefde kan men verzoeken, maar geene vriendschap. Liefde is men, als mensch, der menschheid schuldig; vriendschap kan men slechts aan den met ons eveneens gevoelende geven. Iemand om zijne vriendschap verzoeken, is even zoo veel, als of men hem verzocht: «leen mij uw hart!» of: «bewijs mij de dienst, van andere oogen te hebben, dan gij hebt.»

Die in het geheel geen vriend heeft, behoort daarom alleen met oplettendheid nagegaan te worden; hij heeft niet zonder grond een vooroordeel tegen zich.

Eene vriendschap, die het minste gerucht maakt, is dikwerf de nuttigste. Om deze reden zoude ik eenen wijzen vriend boven eenen ijverigen verkiezen.

Hij is onze vriend niet, die ten ontijde zijn moed voor ons wil toonen.

Die eenen vriend zonder gebreken vinden wil, vertrekke uit deze wereld, of keere in zichzelf terug; de volmaaktheid verschijnt hier beneden slechts voor eenige oogenblikken, en deze mogen wij genieten. Een groote geest, een edel hart, vergoedt alle gebreken.

Een geëerbiedigde vriend, van een' mannelijken en vasten geest, doet den pligt met gezag en nadruk spreken; zijne raadgevingen zijn wetten.

Welk eene warmte zet de stem des vriends niet bij aan de redenering des wijzen!

benedenzaal een kind van drie jaren op een tapijt gezeten, en tusschen zijne uitgestrekte beentjes een' hond houdende, wiens kop tegen dezelve leunde; het kind, de ooren van het geduldig dier vasthoudende, hetwelk de oogen toekneep, trachtte dezelve onder aan den hals tegen elkander te doen aankomen, en hield met den hond een kinderlijk, eenvoudig gesprek. De aanwezigen schenen in hunne diepe droefheid de gelukkige onwetendheid van het kind te erbiedigen. Mw. DE MONTESQUIEU trad binnen, en vroeg of men den Koning had verwittigd, dat hij moest vertrekken; niemand had zulks nog durven doen. Zij naderde hem en zeide, dat men in het rijtuig zou stappen. Het was het gewone uur voor de wandeling niet; de Koning vroeg dus waarom men uitging; toen werd zijne guvernante genoodzaakt hem in weinige woorden te onderrigten, dat men voor de nadering van den vijand bezorgd was; hij antwoordde, dat zijn vader denzelven was gaan verdrijven, en ging voort met *Love* te streelen, die zich even onverzettelijk als zijn meester toonde.

Mw. DE MONTESQUIEU aan eene der dienstdoende vrouwen order gegeven hebbende, het kind op te nemen, stond hij plotseling op, en, tegen den muur tusschen twee armstoelen leunende, zeide hij, de *Tuileries* niet te willen verlaten. Mw. DE MONTESQUIEU durfde geene verdere pogingen doen om dien tegenstand te overwinnen en gaf hiervan bericht aan de Keizerin, die op het punt stond van in het rijtuig te klimmen. MARIE LOUISE kwam zelve; haar zoon luisterde met onderworpen aandacht, toen zij hem over zijne gevaren onderhield; doch toen zij hem de hand toereikte om hem te doen vertrekken, wikkeld hij zich doof eene rasche en onverwachte beweging in de venstergordijn en *Love* kwam naast hem zitten. De Keizerin gaf bevel, dat men het kind zou opnemen, maar het hield zich zoodanig aan de gordijn vast en maakte zulk een vreeselijk geweld, dat het dreigend gebrom van den hond, die zijnen meester wilde verdedigen, bijna niet werd gehoord.

Niemand durfde geweld gebruiken; in deze beangstigende verlegenheid werd de naam van mej. s... der Keizerin in het oor gefluisterd, welke vroeg tegenwoordig was; en hare moeder antwoordende, dat zij zich in de nabijge zaal bevond, dewijl zij haar nog eens voor haar vertrek wilde omhelzen, werd zij dadelijk ontboden.

Mej. s... trad binnen, en terwijl de Keizerin haar het gebeurde uitlegde, lieten de handen van den kleinen rebel langzamerhand de gordijn los; zijne tranen hielden op, en een vrouwelijke blik rustte op de vriendin, die hij van achter zijne verschansing afwachtte. Zij ging daar bij hem zitten, op een stoeltje in den hoek van het venster. Zonderling tooneel voorwaar! eene Keizerin in haar hof de beslissing van twee kinderen over een vraagstuk van eeuwige ballingschap afwachtede! De Koning van Rome nam geen geweld meer te baat, maar zocht redenen om zich niet te onderwerpen. Hij wees de grenadiers aan van de wacht, hij sprak van de jonge lieden der militaire scholen, die hij van zijn venster kon roepen en van zijne pages, die zeer dapper waren. Mej. s... antwoordde, dat men alles van eene overrompeling te vrezen had, en het noodzakelijk was dierbare panden niet als grijzelaars in 's vijands handen te laten vallen; eindelijk beriep zij zich, gelijk het haar was bevolen, op 's Keizers wil. Het kind bedacht zich een oogenblik, en zijne groote blaauwe oogen op mej. s... rigtende, zeide het tegen haar: «gaat gij dan mede, vriendin? — Ik weet niet of ik mag. — Vraag mijne moeder. — Mej. s... ligte de gordijn op en deed met eene bewogen stem het verzoek, hetwelk de Keizerin dadelijk toestemde.

De gordijn viel wederom, terwijl de Koning, dien men onttronde, tot zijne getrouwe gezellin zeide: «Ik had dus geen ongelijk, want gij weent ook!» Zij traden te voorschijn, en zonder de hand van mej. s... los te laten, zeide de Koning aan zijne moeder, dat hij bereid was haren wil te doen. Het teeken tot het vertrek, zoo lang gewacht, werd eindelijk gegeven. De eerste personen van dien stoet, welke midden onder de puinhoopen van het instortende Keizerrijk ontvlugten, waren een jong meisje, dat een kind bij de hand hield, naast het kind was een hond, die zijnen meester angstig aanzag.

Toen het rijtuig op de *place de la Concorde* was, zeide het kind tegen zijne vriendin, terwijl hij door het portier keek, «Laat mij nog eens de *Tuileries* zien.» Zij beurde hem op en hij vestigde zijne blikken daarop, tot dat de boomen hem het gezicht van het paleis geheel benamen.

JANEIRO, *W. Stab*, HESSENGER. 1,381 b. Koffij, Buijs de Bordes e Jordan; 207 b. do., Kerkhoven en Coutinho; 100 b. do., Kuiper en Co te Rotterdam; 50 b. do., Hoffman en Dorrepaal te do.

REDEAUX, *Li. van Veen*, JOHANNA. 212 osh. Wijn, G. G. Harts-p 200 do. do., J. Laan Willink; 8 do., 1 k. do., de Lepel en Labouhère 9 k. do., 20 l., 1 k. Koopm., Order.

A. Poelman, GEORGE. 290 osh. Wijn, Luden en Poel; 140 do. do., J. H. en C. M. Simon Thomas; 68 do. do., C. Isebeck; 56 do. dq., Gebr. Hartsen; 12 do. Brandewijn, L. Flament; 16 vjs. do., J. Rahder; 63 osh Wijn, 8½ tjs. Braadewijn, Wed. H. Rahder en Zn.; 110 osh. Wijn 13 b. Koopm., Order.

MEL, *C. A. Hazewinkel*, AURORA. 2,294 sch. Lijnraad, 398 sch. Tar we, Wed. F. v. Heukelom en Zn.

NTZIG, *J. R. Schippers*, ELISINA MARGARETHA. 40 l. Tarwe, Order.

URGEN, *T. Brun*, SIX-SOKKENDE. 103½, 24½ t. traan, van der Schrie den Co.; 35½, 10½ t. do., Wunderlij en Co.; 20½ t. do., Bunge en Co 20½ t. do., A. en F. Haerten; 12½ t. do., 500 w. Stokvisch, J. G. Scholvinck; 4 w. Mosch, F. le Chevalier en Co.; 833½ w. Stokvisch, 10 v. Lalm, 10 st. Walrusshuiden, 1 t. Klipmosch, Order.

ANHEN, *L. Nielsen*, J. A. L. O. N. A. S. S. 166 t. Hout, *J. de Booy*, Seunders, DE TRUDE SOKKENDE. 200 t. Hout, Order.

AGEROE, *H. H. Christensen*, NORD. 84 t. Hout, Order.

DSOEN, *H. Falck*, ROSA. 320 t. Hout, Order.

ENDAUH, *B. Seunders*, BOE SLONDER. 200 t. Hout, Order.

MBURG, *J. Tamminga*, TINKER. 100 t. Hout, Order.

... ..